

Abstrakt

Tato práce pojednává o reakci mezinárodní komunity na okupaci a následné připojení pobaltských států k Sovětskému svazu roku 1940. Hlavním cílem práce je zodpovědět otázku, jak se k anexi postavily dvě západní mocnosti, Spojené státy americké a Velká Británie. Práce se věnuje zahraničním politikám USA a Velké Británie vůči Sovětskému svazu během druhé světové války, kdy se obě západní země rozhodly odmítnout legitimitu anexe. Práce vysvětluje, za jakých okolností se vlády a jejich čelní představitelé museli rozhodovat. Při analýze americké zahraniční politiky se práce zabývá i Stimsonovou doktrínou z roku 1932, která byla důležitá pro formulování politiky neuznávání silových zabrání území a byla použita i na situaci v Pobaltí. Práce se dále věnuje budování protihitlerovské koalice, tzv. Velké trojky, a konferencím tří státníků. Pobaltská otázka byla sporným bodem při jednáních, avšak na Teheránské konferenci byla vyřešena tichým přijetím faktu, že pobaltské státy byly součástí Sovětského svazu. Uznání *de iure* však nikdy nebylo uděleno. Práce také nastiňuje vývoj událostí v Pobaltí v období od srpna 1939 do anexe v létě 1940. Dalším tématy, o kterých tato práce stručně pojednává, je sovětská argumentace pro ospravedlnění anexe, otázka mezinárodního práva a legitimacy pobaltské anexe. Práce vznikla na základě analýzy primárních i sekundárních zdrojů.